

Warszawa, dnia 16. lutego 1951 r.

B65g 17/38

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr. 34003

Kl. 81 e, 15

Wacław Ufnowski

(Radom, Polska)

Łańcuch sworzniowy

Udzielono z mocą od dnia 14 czerwca 1948 r.

Znane łańcuchy sworzniowe, stosowane do różnych przenośników i podnośników materiałów ziarnistych, posiadają wspólną wadę, że po pewnym okresie pracy, zwłaszcza przy przenoszeniu materiałów twardych i o ostrych ziarnach np. piasku, cementu lub podobnych, następuje szybkie wycieranie się ich sworzni. Pociąga to za sobą konieczność wymiany łańcucha lub koła napędowego.

Wynalazek pozwala na wielokrotne zwiększenie okresu pracy łańcucha sworzniowego przez zastosowanie przestawnych sworzni i tulejek oraz przez zapobieżenie przedostawaniu się do tulejek zanieczyszczeń dzięki wtłaczaniu do nich półstałego smaru np. tawotu, co jest ważne przy przenoszeniu węgla, cementu, żwiru, lub masła kokosowego, przy przenoszeniu zboża lub podobnych materiałów.

Na rysunku przedstawiono dwie postacie wykonania łańcucha sworzniowego według wynalazku, stosowanego do przenośników typu Redlera.

Fig. 1 przedstawia widok z boku, a fig. 2 — widok z góry łańcucha kutego oraz jego szcze-

góły; fig. 3 — widok z boku i fig. 4 — widok z góry łańcucha kutolanego oraz jego szcze-góły.

Łańcuch, przedstawiony na fig. 1 i 2, składa się z płaskowników 1, zaopatrzonych w zabieraki 2, połączonych wzajemnie za pomocą sworzni 3, umieszczonych w tulejkach 4 i zabezpieczonych zawleczkami 5. Sworznie 3 w miejscach zginania się łańcucha obracają się w tulejkach 4, przy czym tulejki 4 posiadają płaszczyzny 6, dostosowane odpowiednio do otworów wykonanych w płaskownikach 1. Szczelina między sworzniami 3 i tulejkami 4 wypełnia się smarem, doprowadzonym pod ciśnieniem przez otwory 7, zamknięte odpowiednimi kulkami lub innymi korkami. Sworznie 3 i tulejki 4, jak pokazano na rysunku, są przestawiane wzajemnie o 180° dokoła ich osi i w ten sposób w razie ich wytarcia się, można przywrócić łańcuchowi jego podziałkę pierwotną przez ich przestawienie. Dzięki temu uzyskuje się dwukrotnie większy okres pracy łańcucha.

Na fig. 3 i 4 przedstawiono podobny łańcuch o ogniwach lanych, kuto-lanych lub odlanych ze stali. Różni się on od łańcucha według fig. 1,

ym, że sworznie 3 posiadają otwory do zawleczek 5, wykonane w nadlewach 8 i dostosowane do dwóch położeń tulejki 4. Położenie tulejki 4 można trzykrotnie zmieniać za pomocą sztyftów 10 przez obrót tulejek dookoła osi w celu przywrócenia pierwotnej podziałki łańcucha.

W razie potrzeby można również zwiększyć ilość przestawień sworzni 3 za pomocą dodatkowych otworów w nadlewach 8 do osadzenia zawleczek 5.

Zastrzeżenia patentowe

1. Łańcuch sworzniowy, znamienny tym, że jego sworznie (3) i tulejki (4) są osadzone przedstawnie dookoła swych osi.
2. Łańcuch według zastrz. 1, znamienny tym, że sworznie (3) są zaopatrzone w otwory (9) do doprowadzania smaru pod ciśnieniem do szczeliny między sworzniami (3) i tulejką (4).

Wacław Ufnowski

